

СКУПШТИНА ГРАДА ПРИЈЕДОРА

ОДЛУЧЕНО О РЕБАЛАНСУ БУЏЕТА, РИБЊАКУ
И ДОДЈЕЛИ БЕСПЛАТНИХ ПЛАЦЕВА

Драгана Савић
Пешевић,
психотерапеут

КАКО ПОМОЋИ
ДЈЕТЕТУ
ДА ПРИХВАТИ
ГУБИТАК
БЛИСКЕ
ОСОБЕ?

КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК

ПРИЈЕДОР, 14. АВГУСТ 2026.

ГОДИНА LI

БРОЈ 2654

ЦИЈЕНА 2 КМ

kozarskirtvprijedor@gmail.com

ISSN 0350 - 9257

Крај деценијске борбе за питку воду у Брезичанима

ПЕДЕСЕТАК
ДОМАЋИНСТАВА
ПРИКЉУЧЕНО НА
ГРАДСКИ ВОДОВОД

УЛАЗ
МЕДИЦИНЕ
РАДА У
НОВОМ
РУХУ

Милош Марјановић
директор Дома
здравља Приједор

МЛАДЕН СТЈЕПИЋ
НАКОН ТРИ
ДЕЦЕНИЈЕ ВРАЋА
СЕ У ЗАВИЧАЈ

МИЛЕНКО РАДИВОЈАЦ
археолог и хроничар града

„АУСТРО-УГАРСКА
ПРИЈЕДОРУ
ДОНИЈЕЛА ПРВИ
УРБАНИСТИЧКИ ПЛАН“

КОЗАРСКИ
www.kozarski.com ВЈЕСНИК

ИПЦ "КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК"
Улица 43. приједорске бригаде број 15.
тел/факс 052 232-863
kozarskirtvprijedor@gmail.com

ТВ ПД ТВ ПРИЈЕДОР
УВИЈЕК УЗ ВАС, НА 69. КАНАЛУ СУПЕРНОВЕ
И 82. КАНАЛУ М:ТЕЛ МРЕЖЕ

РАДИО ПРИЈЕДОР
НА 97.9 FM
- ИНФОРМАЦИЈЕ, МУЗИКА
И ПРИЧЕ КОЈЕ ВОЛИТЕ!

www.kozarski.com

Kozarski vjesnik

kozarskivjesnik

Kozarski Vjesnik

www.kozarski.com

РИЈЕЧ УРЕДНИКА
ГОРДАНА КАУРИН

Некада се говорило да је новинарство седма сила – коректив друштва, глас оних који га немају и чувар јавног интереса. Данас, у времену друштвених мрежа, портала и трке за кликовима, све чешће се поставља питање: да ли су медији остали у служби јавности или су постали роба на тржишту пажње?

Бити новинар никада није значило само пренијети информацију. То је одговорност. Свака објављена ријеч може неке промијенити живот, углед или судбину. Зато је истина одувјек била највећи капитал једног новинара. Када изгуби вјеродостојност, новинар губи све. Нажалост, данас се често више цијени брзина него тачност. Важније је бити први него бити тачан. Наслови постају бомбастични, информације непотпуне, а чињенице се понекад прилагођавају очекивањима публике или интересима власника медија. У таквој утрци истина лако постане колатерална штета.

Али није поштено све новинаре стављати у исти кош. И данас постоје они који сате проводе провјеравајући чињенице, обилазећи терен, разговарајући са саговорницима и одбијајући да објаве оно што не могу доказати. Њихов рад се често мање види од сензационализма, али управо они чувају достојанство професије. С друге стране, ни публика није без одговорности. Док год се више читају скандали него озбиљне анализе, док год лажне вијести путују брже од провјерених чињеница, биће оних који ће такав садржај производити. Медији, хтјели то признати или не, често нуде управо оно што тржиште тражи. Новинарство није професија у којој се постаје богат. Оно је позив који тражи храброст да се постављају неугодна питања, поштење да се признају грешке и снага да се одоли притисцима политике, капитала и разних центара моћи. То није посао за оне који желе да буду вољени, већ за оне који желе да јавност буде информисана.

На крају, није проблем што постоје лоши медији. Проблем настаје када добри новинари ћуте, када грађани престану разликовати чињенице од пропаганде и када повјерење постаје ријеткост. Друштво без слободних и одговорних медија остаје без једног од својих најважнијих ослонаца.

Зато је можда право питање: какве медије желимо? Оне који ће нам свакодневно нудити оно што желимо да чујемо или оне који ће имати храбрости да објаве оно што морамо да знамо? Јер разлика између пропаганде и новинарства увијек је била само једна ријеч – истина.

ОДЛУЧЕНО О РЕБАЛАНСУ
БУЏЕТА, РИБЊАКУ И ДОДЈЕЛИ
БЕСПЛАТНИХ ПЛАЦЕВА

Са сједнице Скупштине града

Текст: Бојана Мајсторовић

Скупштина града Приједора усвојила је први ребаланс буџета за 2026. годину у износу од 134,5 милиона КМ што је за 450 хиљада више у односу на нацрт.

Начелник Одјељења за финансије Маја Кунџић каже да се повећање односи на дознаке Владе РС за побољшање комуналних услуга и дознаке Агенције за аграрна плаћања. “Када је у питању расходна страна, ова средства ће се користити за субвенцију предузећу ‘Комуналне услуге’ и грант истом предузећу за куповину возила, затим набавка опреме по програму уређења грађевинског земљишта, као и за Одјељење за пољопривре-

Једна од одлука била је и пренос 500.000 КМ предузећу “Комуналне услуге” које је Влада РС издвојила за побољшање комуналних услуга. Усвојен је и сет одлука у вези са рибњаком у Санџанима. Начелник Одјељења за привреду и предузетништво Раде Росић наводи да су најбитније одлуке утврђивање општег интереса за управљање хидротехничким системом “Санџани” и одлука о оснивању друштва са ограниченом оквирношћу Хидросистем “Санџани”.

“Иницијативу Града Приједора за оснивање новог предузећа подржала је Влада Републике Српске са 3.827.000 КМ, чиме су се створили сви предуслови за регистрацију и оснивање новог предузећа које ће бити властито града. Тај новац ће бити утрошен за покривање трошкова стечајног поступка, за измирење повјериоца у стечајном поступку и да се све обавезе измире из претходног предузећа. У плану је да се настави производња и развој туризма и оно што је веома битно да сам систем рибњака ‘Санџани’ служи за одбрану од поплава”, рекао је Росић.

Усвојен је и Правилник о поступку оснивања права грађења без накнаде на непокретностима у својини града Приједора. Градоначелник Слободан Јавор каже да је након усвајања нацрта на претходној сједници и јавне расправе, сада све спремно да се распише јавни позив за додјелу плацева.

“Ми ћемо у току овог мјесеца, крајем августа или почетком септембра, расписати јавни

позив који ће бити отворен 30 дана за додјелу плацева. Додјелићемо 13 плацева у Мјесној заједници ‘Доктор Младен Стојановић’. То ће све бити дефинисано још једном скупштинском одлуком. У том јавном позиву ће бити наведена и тачна локација и величина парцела. Све оно што смо учинили када говоримо о тих 13 парцела јесте да су имовинско-правни односи ријешени, да наши суграђани који потпишу уговор са градом имају чисту ситуацију и да одмах иду у градњу одређене некретнине”, рекао је Јавор.

Додао је да су Правилником обухваћене три категорије.

“Имамо самохране родитеље, породице за четворо и више дјеце и младе брачне парове до 35 година старости. Један брачни партнер мора бити млађи од 35 година, не оба. Наведен је начин бодовања, колико бодови износе, како се рангира, ко спроводи сам јавни позив, има посебна комисија, све је дефинисано. Биће објављено на званичној страници Града. Дакле, сви имају могућност да се упознају са Правилником и када буде јавни позив припримљен, ми ћемо обавијестити јавност”, рекао је он.

Појаснио је да ће додјела бесплатних плацева бити настављена и на другим локацијама након што буду ријешени имовинско-правни односи.

Истиче да је циљ задржати суграђане у овој локалној заједници и унаприједити демографску политику. Подсетио је да Град младим брачним паровима субвенционисао један одсто камате за куповину прве некретнине.

Слободан Јавор,
градоначелник Приједора

ду кроз пројекат Развојни центар, те за набавку семафора који ће служити Спортској дворани ‘Младост’, а исто тако у ребалансу буџета за 2026. годину предвиђена су и средства као грант за нашу Јавну здравствену установу Градска апотека”, навела је она.

Крај деценијске борбе за питку воду у Брезичанима

ПЕДЕСЕТАК ДОМАЋИНСТАВА ПРИКЉУЧЕНО НА ГРАДСКИ ВОДОВОД

Пумпна станица у Брезичанима

Текст: Тања Мандић

Мјештани засеока Предојевићи, Светиња и Мутићи у Брезичанима дочекали су оно што су деценијама чекали, уредно снабдијевање питком водом. Свечано је пуштена у рад нова пумпна станица, чиме је око педесетак домаћинстава коначно прикључено на градски водовод. Мјештани овог села не крију радост, наглашавајући да ће им то знатно олакшати свакодневни живот.

“Наше село је толико било оскудно са водом. Стари водовод изграђен је још 1977. године и никада није било довољно воде. Воду смо довлачили пумпама из бунара, а када смо чули за овај пројекат, много смо се обрадовали. Прикључак на главни водовод ће много значити селу, како за најстарије у селу тако и за младе, јер су они годинама одлазили у град због недостатка воде. Надам се да ће

нови водовод, уз постојеће викендице у селу, допринијети да се млади поново врате”, рекао је мјештанин Брезичана Мирко

повјерења јер сам градоначелника сматрала озбиљним човјеком. Дочекали смо тај дан. Ми сад имамо воду. Ја сам сретна,

Предојевић.

Милена Тодоровић у Брезичанима живи 26 година. Каже да је са супругом кућу градила управо на овој локацији уз обећање да ће добити сеоску воду, што се у почетку и догодило уз сагласност комшија. Убрзо, међутим, почели су проблеми са учесталим нестанцима воде.

“Замислите, устанете ујутру, а воде нема. Мијењали су се градоначелници и начелници, а рјешења није било. Прекретница је наступила када је градоначелник Јавор лично са сарадницима дошао у село и обећао да ћемо добити воду. Иако многи у то нису вјеровали, ја сам имала

пресретна, сви смо сретни”, изјавила је Тодоровићева.

Директор “Водовода” а.д. Приједор Драгослав Кабић, захвалио је Градској управи на разумијевању потреба становника овог дијела града.

“Изграђен је цјевовод дужине око пет километара са пумпном станицом, који ће омогућити нормално водоснабдијевање са градске мреже за 54 домаћинства. Предузеће нема проблема са количинама воде потребним за ово подручје, био је потребан само овакав пројекат да би се и овим грађанима омогућило нормално снабдијевање. Имамо спремне пројекте и према

Драготињи и Горњој Драготињи, и очекујемо да се у буџету Града у неком наредном периоду обезбиједе средства за реализацију и овог пројекта”, појаснио је Кабић.

Градоначелник Приједора Слободан Јавор поручио је да су питку воду добили управо засеоци Предојевићи, Светиња и Мутићи, те да је пројекат у потпуности завршен и предат на управљање “Водоводу”.

“Град континуирано ради на инфраструктурним пројектима важним за грађане, од изградње нисконапонске мреже, преко реконструкције расвјете и кана-

Слободан Јавор

Драгослав Кабић

лизације, до спортских објеката. У 21. вијеку људи траже оно основно, а то је вода, квалитетна инфраструктура, расвјета, канализација. Градска управа ће наставити са обиласцима мјесних заједница и разговорима са мјештанима о њиховим приоритетима. Током ове седмице почеће и радови на асфалтирању у више мјесних заједница у граду”, рекао је Јавор.

Вриједност пројекта водоснабдијевања у Брезичанима износи 360.000 КМ, а извођач радова била је фирма “Приједор путеви”.

Разговор са психотерапеутом о смрти, дјечи и жаловању

КАКО ПОМОЋИ ДЈЕТЕТУ ДА ПРИХВАТИ ГУБИТАК БЛИСКЕ ОСОБЕ?

Смрт блиске особе једно је од најтежих искустава за сваку породицу. У разговорима с родитељима психотерапеути често сусрећу исте дилеме – када и како дјетету рећи да је неко умро, треба ли га укључити у опроштај и како му помоћи да прође кроз процес жаловања. О најчешћим питањима и стручним препорукама разговарали смо са психотерапеутом Драганом Савић Пешевић.

Драгана Савић Пешевић, психотерапеут

• **Смрт је тема од које многи одрасли зазиру, а посебно када су у питању дјеца. Да ли дјетету уопште треба укључивати у разговоре о смрти?**

- Да. Једна од највећих заблуда је да дијете неће патити ако не зна шта се догодило. Дијете је дио породичног система и свака промјена у једном дијелу тог система утиче и на дијете. Оно можда неће знати чињенице, али ће готово увијек осјетити да се нешто велико и болно дешава. Оно опсервира сузе, осјећај напетости у кући, примјећује одсутност особе која је била дио његовог живота. Када му не дамо објашњење, дијете остаје само са својим претпоставкама. А дјечија машта је често много страшнија од истине. Дјеци није потребна заштита од истине. Потребна им је заштита од усамљености у истини.

• **Када је право вријеме да се дјетету саопшти да је неко умро?**

- Што прије. Наравно, уз довољно смирености и емоционалне регулације да одрасла особа може пренијети информацију јасно и њежно. Одуговлачење најчешће служи одраслима, не дјечи. Кроз праксу сам примјетила да родитељи често желе сачекати да дијете заврши школу, да прође рођендан, да се „не узнемири“. А управо је повратак свакодневници заштитни фактор у процесу жаловања. Када дијете осјети да му се нешто крије повјерење почиње да се нарушава. Важно је да дијете вијест чује од особе којој вјерује, а не од комшије, друштвених мрежа или случајног разговора. Дијете се емоционално регулише кроз блискост регулисаног другог.

• **Како заправо рећи дјетету да је неко умро?**

- Прије свега искрено и једноставно. Некада родитељи користе изразе попут: „Отишао је на боље мјесто.“ „Заспао је.“ „Напустио нас је.“ Ове реченице одраслима звуче њежно, али дјеци могу бити збуњујуће. Ако кажемо да је бака „заспала“, дијете може развити страх од спавања. Ако кажемо да је дјед „отишао“, дијете може чекати његов повратак. Много је корисније рећи: „Имам једну веома тужну вијест. Дјед је данас умро. То значи да његово тијело више не ради. Не дише, не може да говори и не може да се врати.“ То јесте болна реченица. Али болна истина је мање штетна од збуњујуће неистине.

• **Како дјеца различитог узраста разумију смрт?**

- То је веома важно питање. Дјеца разумију смрт у складу са разином свог когнитивног развоја. Дјеца предшколског узраста за које се веже магијско размишљање често не разумију да је смрт трајна. Она могу питати: „Кад ће се бака вратити?“ или „Можемо ли је посјетити?“ Овдје јако треба бити пажљив јер се код неке дјеце јавља осјећај кривице, па имамо прилику да свједочимо да је дијете увјерено да је бака умрла јер дијете није појело сав грашак. Дјеца школског узраста почињу разумијевати коначност смрти, али често развијају страх да ће они или други вољени људи умријети и неопходна им је подршка. Адолесценти смрт разумију готово као одрасли, али емоције могу показивати потпуно другачије. Некада дјелују хладно, повучено или чак незаинтересовано. То не значи да не тугују. Понекад управо најтише дијете носи највећи терет.

• **Да ли дијете треба припрема-**

ти ако знамо да ће блиска особа ускоро умријети?

- Да. То је један од најтежих, али и најважнијих разговора које породица може водити. Ако је бака тешко болесна и љекари процјењују да се приближава крај живота, дијете заслужује информације прилагођене свом узрасту. Можемо рећи: „Бака је веома болесна. Љекари су покушали да јој помогну, али њено тијело постаје све слабије. Могуће је да ће ускоро умријети.“ На тај начин дијете има прилику да се припрема, поставља питања, проводи вријеме са вољеном особом и опрости се. Многе одрасле особе годинама касније не жали само због смрти блиске особе. Жали због неизговореног „волим те“.

• **Да ли дијете треба да види умирућу особу или да се опрости од ње?**

- Ако дијете жели и ако је адекватно припремљено углавном да. Проблем није у томе што је дијете видјело болесну баку. Проблем настаје када је види без припреме. Дијете треба унапријед знати шта може очекивати: да особа можда неће говорити, да може изгледати другачије, да може спавати, да може имати медицинску опрему око себе. Дјеца често много боље подносе реалност него што одрасли претпостављају.

• **Једна од највећих дилема родитеља јесте да ли дијете треба водити на сахрану. Шта ви мислите?**

- Не постоји универзалан одговор. Питање није да ли дијете треба ићи. Право питање је: да ли дијете има избор и подршку? Ако жели присуствовати, треба му објаснити: шта ће се догађати, ко ће бити присутан, зашто људи плачу, како изгледа гробље, шта

значи спуштање ковчега и слично. Веома је важно да уз дијете буде једна одрасла особа која неће имати ритуалну улогу, него ће бити ту само за њега. Ако му постане превише тешко, треба имати могућност да изађе.

• **Зашто су ритуали важни за дјецу?**

- Зато што помажу да се непјомљиво претвори у нешто што можемо разумјети. Смрт је огромна и апстрактна. Ритуали дају структуру хаосу. Дијете може: нацртати цртеж за преминулу особу, написати писмо, ставити цвијет, запалити свијећу, одабрати фотографију, подијелити успомену. Кроз ритуал дијете не учи само да је неко умро. Учи да љубав може остати присутна, чак и када особе више нема.

• **Како изгледа дјечије жаловање?**

- Врло често не изгледа онако како одрасли очекују. Одрасли замишљају дијете које стално плаче. У стварности дијете може: плакати пет минута, затим отићи да се игра, па поново постати тужно. То није знак да му није стало. Дјеца тугују у „локвама“, док одрасли прво тугују у „ријеци“, а касније у „валовима“. Она улазе и излазе из туге, јер њихов психолошки систем још нема капацитет да дуго остане у снажној емоционалној боли.

• **Које реакције родитељи често погрешно тумаче?**

- Повлачење, љутњу, пад школског успјеха, проблеме са спавањем, појачану потребу за блиском, понављање истих питања, дјеца често не говоре: „Тужан сам јер је умро дјед.“ Умјесто тога кажу: „Нећу у школу.“ или „Спавај са мном вечерас.“ Њихово понашање често

говори оно што не могу изрећи ријечима.

• **Шта је највећа грешка коју одрасли праве када је дијете у жаловању?**

- Покушавају уклонити тугу. У пракси се често сусрећем да родитељи говоре: „Немој плакати!“ „Буди јак!“ „Мораш наставити даље!“ „Он не би желио да будеш тужан.“ А туга није проблем који треба ријешити. Туга је процес који треба проћи. Дјеци није потребан неко ко ће их брзо извући из туге. Потребан им је неко ко ће остати уз њих док туга траје.

• **Шта бисте савјетовали родитељима који се и сами боре са губитком?**

- Да себи дозволе људскост. Дјеци није потребан савршен родитељ. Потребан им је аутентичан родитељ. Дијете може видјети родитеља како плаче и из тога научити веома важну животну лекцију: „Када некога волимо, нормално је да нас боли када га изгубимо.“ Родитељ такође може рећи: „Тужна сам јер ми недостаје бака. Плачем зато што сам је много вољела.“ То није оптерећивање дјетета. То је емоционална писменост.

• **Када би требало потражити стручну помоћ?**

- Ако туга постаје све интензивнија умјесто да се постепено мијења кроз вријеме. Ако дијете показује: дуготрајну безвољност, озбиљне поремећаје сна, изражено повлачење, самоповређивање, сталну преокупираност смрћу, губитак интереса за готово све активности. Тада је важно укључити стручњака. Не зато што дијете погрешно тугује. Него зато што не треба само носити терет који је постао превелик.

• **За крај, која је најважнија порука одраслима када су у питању дјеца и смрт?**

- Дјеца не требају одрасле који имају све одговоре. Требају одрасле који имају храбрости да остану присутни поред тешких питања. Када дијете пита: „Хоћеш ли и ти умријети?“ или „Гдје је сада бака?“ није најважније да пронађемо савршен одговор. Најважније је да дијете осјети: „Нисам сам са својим страхом.“ Јер оно што највише лијечи након смрти није објашњење. То је однос. А дијете које кроз губитак пролази уз топлину, искреност и присутност одраслих не учи само шта је смрт. Учи нешто много важније, а то је да се и највећа бол може носити када је дијелимо са неким ко остаје уз нас.

Козарски вјесник

НА СНАЗИ ЗАБРАНА ПАЉЕЊА: НА ПОДРУЧЈУ ПРИЈЕДОРА ОД ПОЧЕТКА АВГУСТА 21 ИНТЕРВЕНЦИЈА

Текст: Рената Ш. Новаковић

Суша и високе температуре активирале су пожаре ниског растиња, па је на подручју Приједора забиљежен повећан број ватрогасних интервенција у односу на раније године. До пожара најчешће долази због људске непажње и неконтролисаног паљења корова, а свака ватра на отвореном у секунди може угрожити имовину и људске животе. Старјешина Територијалне ватрогасно-спасилачке јединице Приједор, Небојша Миљуш, подсећа да је на снази забрана паљења ватре на отвореном и упозорава да је у оваквим временским условима превенција најважнија.

“Морамо смањити број пожара на најмању могућу мјеру. Главни узрок је људски фактор, па апелујемо на суграђане да не пале ватру на отвореном и да

Небојша Миљуш, старјешина ТВСЈ Приједор

се стрпе бар још десетак дана. Временска прогноза најављује пад температуре, када ће се створити услови да се чишћење имања уради на безбједан начин - онако како смо већ много пута објашњавали и како је једино и могуће”, апелује Миљуш.

Колико су ватрогасци имали посла од почетка године најбољи показатељ је статистика са терена.

“До сада смо имали укупно 395 интервенција, од тога је 101 на отвореном простору. Горјело је 14 шума, а све остало је било ниско растиње”, наводи Миљуш.

Ситуацију су додатно погоршале августовске врућине, па су ватрогасне екипе готово свакодневно на терену.

“У овом мјесецу смо имали 21 интервенцију. То можда не изгледа као велики број, али на сваку морамо послати два до три човјека. Обично се у истом тренутку јави више позива, па морамо одмах реаговати како бисмо пожар сасјекли у коријену и брзо га санирали”, закључује старјешина приједорске јединице.

АПЕЛ ВАТРОГАСНОГ САВЕЗА СРПСКЕ: НЕ ПАЛИТИ СУВУ ТРАВУ, КОРОВ НИ ДРУГИ ПОЉОПРИВРЕДНИ ОТПАД

Текст: РТРС

Према актуелном и издатом обавјештењу Републичког хидрометеоролошког завода за мјесец август 2026. године предвиђа се наставак врло топлог времена, саопштено је из Ватрогасног савеза Републике Српске.

Тренутни временски услови и екстремна суша створили су предуслове за повећан ризик од пожара као и њихово брзо ширење на отвореном простору.

— Свједоци смо, свих ових дана великих пожара и у земљама ЕУ (Шпанија, Француска, Грчка...) гдје медији наводе економске губитке око 20 милијарди евра као и да је спаљено више од пола милиона хектара. Од наших чланица, тј. јединица и ватрогасаца са терена добијам информације да је тренутно знатно повећан број интервенција на отвореном простору, а због саме исушености тла и вегетације ове пожаре је теже гасити и контролисати — навели су у саопштењу.

Истичу да су због брзог ширења пожара чести случајеви да у појединим мјестима долази до

угрожени кућа и локалног становништва.

— У вези претходно наведеног, Ватрогасни савез Републике Српске апелује на медијске куће — средства јавног информисања да обавијесте и упозоре грађане да у оваквој критичној ситуацији не врше никаква спаљивања суве траве, корова и другог пољопривредног отпада, да приликом боравка у природи не пале ватре, да се не бацају опушци, избјегавају роштиљања на критичним мјестима, не пале осипаји и слично — нагласили су из Ватрогасног савеза.

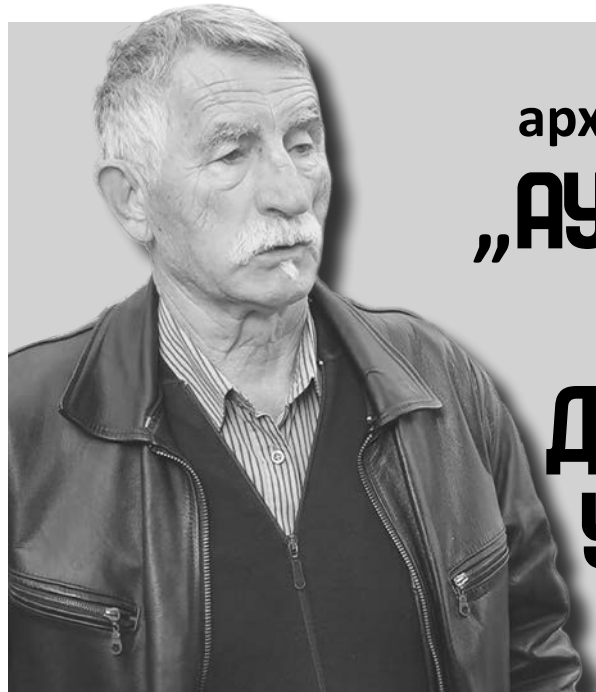
Нагласили су да је потребно да се предузму додатне мјере опреза и код пољопривредних и других радова који би могли бити потенцијални узроци пожара.

— Непажња и најмањи извор паљења у овако неповољним условима може довести до несagleдивих посљедица. Апелујемо на већу одговор-

ност и свијест грађана, као и да, уколико уоче знакове пожара одмах позову ватрогасце не телефонски број 123 и том приликом се представе те да обавијесте гдје и шта гори — истакли су у саопштењу.

У саопштењу подсећају да су, због непоштовања законских одређби Републике Српске у вези забране паљења као и изазивања пожара која је проузроковала штету, прописане новчане казне за физичка лица али и кривична одговорност и затворске казне.

Миленко Радивојац, археолог и хроничар града „АУСТРО-УГАРСКА ПРИЈЕДОРУ ДОНИЈЕЛА ПРВИ УРБАНИСТИЧКИ ПЛАН“

Текст: Тања Мандић

Прије него што је постао град какав данас познајемо, Приједор је некада био малена турска касаба, збијена, кривудава, са чаршијом и џематима, потпуно окренута ка ријеци Сани која ју је хранила. Требало је да се деси велики пожар 1882. године, а потом и окупација од стране Аустро-Угарске, па да се Приједор, корак по корак, претвори у нешто сасвим другачије. О преображају Приједора кроз аустроугарски период разговарали смо са човјеком који је историју Приједора претворио у животно занимање, археологом и хроничарем града Миленком Радивојцем, кога Приједорчани зову још и «енциклопедија која хода».

«Прије доласка Аустро-Угарске, Приједор је био касаба. Ипак, имао је нешто што су му околна мјеста завидјела, повољан геостратешки положај. Лежао је на ријеци Сани, на једнакој удаљености од Санског Моста, Дубице и Новог Града, по тридесетак километара од сваког. Та позиција га је претворила у својеврсни епицентар регије, појачан пловном ријеком којом се роба могла отпремати чак до Београда, кажу неки извори, и даље према Црном мору», каже Радивојац. Један детаљ посебно сликовито

дочарава живот града прије окупације од стране Аустро-Угарске. Године 1812. када је један утицајни турски великодостојник заставио путне правце према Новом Граду, Приједор се нашао на траси такозваног «Пута свиле». Како пловним путем ни цестом није било могуће проћи, каравани су морали стизати лађама до Костајнице, гдје је тада била граница са Наполеоновим царством. Те исте године, према причању, кроз Приједор је прошло око стотину хиљада коња, број који је граду донио праву привредну експлозију јер се продавала ракија, јагњад, прасад, све што је било потребно за тако велику караванску вреву.

Прекретницу је, ипак, донијела несрећа. Велики пожар 1882. године прогутао је дио касабе, а према појединим претпоставкама о којима Радивојац говори, не искључује се ни могућност да је ватра била и нешто више од случајности, прилика да се коначно ријеше уске улице и збијени чаршијски склоп. Аустрија је већ стигла у Босну 1878. године, а 1901. године донијела је и први урбанистички план за град. Од тог тренутка Приједор престаје да буде касаба и почиње да се гради као савремено насеље уз ријеку. Оно што је Аустро-Угарска оста-

вила иза себе није била само нова архитектура, била је то читав инфраструктурна револуција. Пругу је, додуше, још Турска планирала, са амбицијом да повеже Истанбул и Беч. Али тек је Аустрија, након што је угушен велики босанско-херцеговачки устанак (1875-1878) и добила дозволу да окупира Босну, ту идеју спровела у дјело. Најприје је изграђена пруга до Новог Града и Бање Луке, а потом продужена до Сиска и Загреба. Уз њу су настале и двије нове цесте, једна према Бањој Луци, друга према Санском Мосту и Кључу, које су градили аустријски рудари.

Отворен је и рудник у Љубији, чији је значај био такав да је 1916. године у њему радило око четири хиљаде радника из иностранства, Руса, Италијана, Чеха, док су домаћи људи били малобројни на тим пословима. Све то заједно, пруга, цесте, рудник, донијело је граду економски просперитет. Са Аустроугарима стигло је и шкољство и спорт.

Посебан симбол епохе је и такозвана «Радетића кула», саграђена око 1885. године за грофа Рајца, човјека за којег Радивојац претпоставља да је морао бити обавјештајца, полицајца или официра, судећи по стражарници која је видљива на старим фотографијама. Након Првог свјет-

ског рата, гроф је напустио ове крајеве.

«Кулу није хтио продати Србима иако је то здање желио купити Миле Радетић. Тада је један пријатељ породице Радетић, иначе муслиман, отишао и купио је као за себе, и тако се у то здање уселио трговац Миле Радетић. До куле је изградио стамбени објект у којем је становао. Ту је подигнута и кућа његовог другог брата, на мјесту гдје се некада налазила продавница «Сана», која је срушена, а сада се ту налази паркинг», појашњава Радивојац.

Додаје да тренутно стање «Радетића куле» озбиљно забрињава. Улазна капија се већ нагнула, кров је искривљен, а страх је да би једног дана могла и да се сруши.

Слично је и са такозваном «Чвркином кућом», данас зградом СКУД-а «Др Младен Стојановић», која је припадала трговцу Лазару Стјепановићу, званом Чврко.

«Занимљив је био тај Чврко. Пред сваку школску годину обилазио је околину гимназије, и првом дјетету на које би наишао пожелио би добар дан, а потом би га одвео у књижару и купио му сав прибор за школу. Чврко је био и успјешан произвођач јаја и живине, толико да је једном, према причи, отпутовао чак до Лондона да види коме то заправо продаје робу, иако није знао ни ријеч енглеског језика», каже Радивојац.

Једна од најзанимљивијих прича тиче се зграде данашњег Кина «Козара». Саградили су је, крајем деветнаестог и почетком двадесетог вијека, чешки досељеници заједно са трапистима из Бање Луке, који су намјеравали да прошире свој ред и у овом крају. Замишљена као хотел за трговце који су пролазили кроз град, зграда је испрва била најимпозантнија у Приједору. Имала је ресторан и велику салу у којој су се одвијала сва важнија културна и друштвена дешавања. Међутим, мјесни српски трговци, тада у већини, одлучили су да хотел бојкотирају. Помогли су локалном човјеку, познатом као Чворац, да отвори мањи хотел у згради коју и данас Приједорчани зову Дом

Некада Чвркина кућа, данас зграда СКУД-а «Др Младен Стојановић»

«Радетића кула» (1885): Санација старих објеката скупља од новоградње

Зграда Жељезничке секције, један од пет приједорских објеката на листи националних споменика БиХ

официра. Стране трговце убијали су да ће пословати са њима само ако одсједну код Чворка, а не у трапистичком хотелу. Посао је полако пропадао, а траписти су на крају зграду продали, не српским трговцима којима нису хтјели да је уступе, већ једном млинару који је дошао у Бању Луку по брашно. Овај објект данас припада Српској православној црквеној општини Приједор. Кроз историју је Кино «Козара» носило неколико имена «Балкан», «Приједор», «Москва», да би средином педесетих година прошлог вијека постао биоскоп, функцију коју, с прекидима, обавља и данас.

«Из периода Аустро-Угарске на подручју Приједора саграђено је и неколико сакралних објеката. Заправо, зграда музеја је за вријеме Аустро-Угарске урађена као школа и била је у функцији школе све до 1983. године, када је у овај објект уселио музеј. Затим, објект Цркве Свете Тројице је такође рађен за вријеме Аустро-Угарске, тачније 1891, а 1896. и Римокатоличка црква Светог Јосипа», додаје Радивојац. У том периоду, 1839. била је изграђена и Чаршијска џамија, чију реплику имамо данас у главној улици.

Можда најбољња прича из аустроугарског периода везана је за такозвану Жељезничку секцију код аутобуске станице, зграду коју су, према Радивојчевим ријечима, градили за смјештај страних жељезничких службеника, и то машиновођа, кондуктера, шефова станица, углавном Белгијанаца, Нијемаца, Аустријанаца и Чеха, јер домаћег кадра у то вријеме није било. Зграда је имала осам пространих станова са строповима високим четири метра. По тадашњим, па и данашњим мјерилима, луксузан смјештај.

Временом су странци отишли, број школованог особља се смањивао, а станови су припали обичним радницима без средстава да их одржавају. Данас је зграда, упркос и даље импозантном екстеријеру, у критичном стању. Објект је, иронично, један од свега пет споменика у Приједору уписаних на листу националних споменика Босне и

Херцеговине, али то му, чини се, није много помогло.

Санација старих објеката, објашњава Радивојац, скупља је од изградње нових зграда, јер захтијева стручњаке за конзервацију којих је све мање, као и пажљиво кориштење оригиналних материјала.

На питање ко би требало да финансира обнову оваквих здања, он има јасан одговор.

„Формално, обновом би требало да се бави Комисија за очување националних споменика у Сарајеву, успостављена 2001. године на основу Анекса 8 Дејтонског мировног споразума. Она би требало да изрази планове санације, док би ентитетско министарство културе требало да их финансира. Сви сакрални објекти, значи све цркве, све џамије, све капеле, капелице, па чак и мјеста гдје су биле порушене неке од сакралних објеката, сврстани су као национално добро БиХ. Ми у Приједору имамо пет таквих објеката: Чаршијску џамију и мјесто остатака џамије у Старом граду. Она је обновљена, међутим није званично отворена, тако да се још увијек не сматра националним спомеником, него мјестом остатака те џамије. Затим, ту је црква брвнара у Марићкој, црква брвнара у Јелићкој и зграда бивше Жељезничке секције, један од најљепших објеката из аустријског периода. Заборавили смо га из простог разлога што је преко пута, односно уз њега, урађен низ малих кафаница, ђеваџиница, тако да су га потпуно затворили», каже Радивојац.

Док је још радио у Музеју Козаре, Радивојац је покушавао у више наврата да помогне станицима у многим контактима како би дошло до обнове зграде Жељезничке секције.

«Обраћали су се тадашњој локалној управи, затим аустријској амбасади у Сарајеву, па чак и аустријској влади у Бечу. Свуда су наишли на затворена врата. Причало се својевремено и да се Аустрија наводно обавезала да ће стотину година одржавати зграде које је сама саградила на овим просторима, али нико то званично никада није потврдио, јер не постоји ниједан писани

документ који би то доказао», каже он. Једина сатисфакција је чињеница да се објект нашао на листи националних споменика. И ништа више. А киша и обијени малтер то не узимају у обзир.

Коментаришући данашњи изглед Приједора у урбанистичком смислу, Радивојац истиче да највише жали за парковима којих више нема. Простор који се данас протеже од Младенове куће, преко зграде Електродистрибуције и Економске школе до музеја, био је некада огроман парк у готском стилу, са стазама, платанима и кестењем, сличан познатим парковима у Вараждину. Опстао је све до 1942. године, када је град био опкољен партизанским снагама, а мјештани, без другог извора огријева, посјекли су готово све дрвеће.

«Приједору не треба толико бетона. Забринут сам и за зелену површину између цркве Светог пророка Илије и Дома за старија лица на Уријама. Кад пролазим туда сваки пут посматрам тај простор и питам се колико ће још дуго опстати прије него што на њој нешто никне. Ни главна улица, уређена 2007. године за вријеме бившег градоначелника Марка Павића и тада хваљена као узор уређења, према његовим ријечима није успјела да задржи оригиналну визију.

«Строга правила о боји ролетни и изгледу трговачких излога нису никада заживјела сем првих неколико година», појашњава он. Ипак, упркос свему, Радивојац не би мијењао свој град ни за каква другог.

«Будућим генерацијама поручујем да не пролазе улицама свога града равнодушно. Застаните, питајте, више се интересујте за историју Приједора», закључио је Радивојац.

КАПЕТАНОВ КОНАК

Радивојац је за потребе једног туристичког приручника, пројекта који, каже, никада није заживио како је требало, детаљно пописао градитељско наслеђе града, дијелећи га на турско, аустроугарско, међуратно и послератно.

Из турског периода остао је тек

понеки траг. Најзначајнији је бивши «Капетанов конак», у којем се данас налази Тениски клуб «Др Младен Стојановић». Ријеч је о згради у којој је становао последњи приједорски капетан, цивилни и војни заповједник града. Након што је капетанија укинута, а тврђава порушена да би се спријечили евентуални устанци, објект је прошао кроз низ намјена. Био је амбуланта, ђачки дом, полицијска станица, а од 1972. до 1983. године и Музеј Козаре. Радивојац с горчином помиње тренутак када је неко, у рату или непосредно након њега, провалио чеону фасаду тог најстаријег градског објекта и унутра отворио кафану.

ПРИЈЕДОР ИМА ПЕТ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА ПОД ЗАШТИТОМ ДРЖАВЕ

Културно-историјско наслеђе представљају материјална добра и нематеријалне вриједности које су нам оставиле претходне генерације, и они чувају идентитет нашег народа, односно свједоче о његовој прошлости. Законска регулатива која регулише ову област је Закон о културним добрима, који је донесен 2022. године. Институција која проводи овај закон је Завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа. Завод је основан 1976. године као Регионални, да би 1995. године прерастао у Републички. Својим дјеловањем покрива сву територију РС, а налази се под надлежношћу Министарства за образовање и културу.

Најзначајнија институција која се бави очувањем културног наслеђа државе БиХ је Комисија за очување националних споменика БиХ, формирана на основу Општег оквирног споразума за мир, Анекса 8 Дејтонског споразума. У оквиру националних споменика су двије цркве брвнаре у Јелићкој и Марићкој, Чаршијска џамија, мјесто и припадајући остаци џамије у Старом граду, те зграда Жељезничке секције. Најзначајнији споменик под заштитом Завода је Спомен-комплекс на Мраковици, а на попису заштите је и «Радетића кула», те кућа породице Лајић у Горњој Јутроготи.

Зграда позната као Дом официра данас је у власништву СПЦ-а Приједор

Капетанов конак, једина преостала грађевина из турског периода која одолијева зубу времена

Зграда Кина Козара изграђена је крајем 19. и почетком 20. вијека

УЛАЗ МЕДИЦИНЕ РАДА У НОВОМ РУХУ

Текст: Бојана Мајсторовић

У ЈЗУ „Дом здравља“ Приједор завршени су радови на обнови улаза у зграду Медицине рада, чиме су додатно унапријеђени безбједност, функционалност и изглед овог простора. Радови су обухватили санацију кровне заштите и надстрешнице, замјену и допуну кровног лима са сливницима, фасадерске и молерске радове, постављање мраморних оканица уз бочне зидове степеништа, нове ограде и рукохвата, као и замјену улазних врата. Директор „Дома здравља“ Приједор Милош Марјановић каже да ће овај улаз ускоро добити и рампу за особе са инвалидитетом.

„Ми смо и планирали да у склопу реновирања направимо посебну рампу за особе са инвалидитетом, али потребна нам је и пројектна документација, када се она заврши урадићемо и рампу. Свјесни смо да је то проблем јер особе са инвалидитетом долазе ту на љекарске комисије. То је улаз у Педијатрију и Управу. Мислим да ћемо до краја године ријешити тај проблем“, изјавио је Марјановић.

Додаје да су већину радова на реновирању улаза обавили запослени у Одјељењу техничког одржавања ове здравствене установе.

„Као и у претходним реновирањима, установа је, поред квалитетно обављених радова, остварила и значајне уштеде. Мислим да је сад са новим улазом то попримило један нови изглед и да је и љепше ући у просторије“, каже он.

Марјановић подсјећа да је у претходном периоду доста урађено на реновирању објекта „Дома здравља“.

„Познато је да су претходних година урађене нове просторије у Педијатрији, доста смо рено-

вирали на Физијатрији, у ЦБР-у, нова је просторија у РТГ-у. Такође смо реновирали просторије у службама породичне медицине и подручним амбулантама. Наставићемо те радове. До краја године планирано је да се реновира дио амбуланте у Орловачи и њен спољашњи изглед. Затим у плану су ситни радови у амбулантама у Брезичанима и Љубији. Тренутно се изводе радови на реновирању и адаптацији улаза у стоматолошку амбуланту у Основној школи 'Десанка Максимовић', амбуланту која је за дјecu. Сљедеће седмице радови ће бити завршени“, навео је Марјановић.

Додаје да се радови изводе на приједлог руко-

водиоца служби. „Ми то радимо на годишњем нивоу, планирамо и тако проводимо у току године, али у скла-

ду са нашим могућностима, наравно. Радове већином изводе наши радници, морамо да набавимо материјал, али уштедимо због своје радне снаге“, каже он.

Додаје да је новина и то што се све просторије „Дома здравља“ чисте са еколошки прихватљивим, а самим тим и здравијим производима.

Милош Марјановић директор Дома здравља Приједор

Улаз у зграду Медицине рада

РАД АМБУЛАНТЕ У ЉУБИЈИ

Из „Дома здравља“ Приједор саопштили су да од понедељка 17. августа дежурни породични доктор у амбуланти у Љубији почиње са радом према редовном распореду.

„Због кориштења годишњих одмора, дежурни породични доктор не ради у овој амбуланти од 3.8.2026., а регистрованим грађанима услуге се пружају у Централном објекту 'Дома здравља' у Приједору. За све додатне информације контакт телефон амбуланте у Љубији је 052 360 011“, наведено је у саопштењу ове установе.

ДЕВЕДЕСЕТТРОГОДИШЊИ РАДИВОЈЕ У РАДУ ПРОНАЛАЗИ СПАС ОД ДОСАДЕ

Текст: Бојана Мајсторовић

Радивоје Миљевић из Доње Орловаче са поносом истиче да је рођен 15. марта 1933. године. На снази и енергији коју посједује са деведесетри године могу му позавидјети много млађи. Редовно одржава своје двориште, сије башту и узгаја кокоши. „Двориште и башту ја сам одржавам, некад у рано прољеће

син дође и посијемо прве културе, као што је лук, остало све сам ја радим. Када трава порасте ја то покосим, цвијеће залијевам и орезујем руже“, каже Радивоје. Прича да га живот није мазио. У одбрамбено-отаџбинском рату из Травника је, у којем је радио као шумски техничар,

са породицом избјегао у родни Босански Петровац, а потом у Приједор. На ратишту Грабеж погинуо му је син Милан 1995. године, а супруга му је преминула прије осам година. Живи сам, али често га посјети син Драган који је са породицом у Новом Саду. Син му и помаже највише у башти.

„Имам лук, мркву, першун, цвеклу, крастваце, паприке, пара-

дајз, кромпир, кукуруза нешто имам пошто држим коке, има и покоја диња. Волим то радити јер ако човек не ради убија досада. Када је лоше вријеме па будем у кући тешко је, а овако када имате обавезу боље је. Сада су високе температуре па се може ујутру радити и мало увече. Ја се боље и осјећам када физички радим и када сам активан“, прича он.

Додаје да због кретања и рада мање осјећа хроничне болове.

„Ако човек не ради осјећа и болове више. Ја имам проблем са кичмом, крсним дијелом кичме.

Ујутру када устанем осјетим болове, али када мало прошетам двориштем и нешто урадим ја се одмах осјећам боље. Физички рад је потребан човеку, не треба прегонити поготово у мојим годинама, али увијек да има помало нешто да се ради“, сматра он.

Каже да увијек може рачунати и на помоћ комшија, а и они са којима смо ми разговарали такође имају само ријечи хвале за Радивоја.

ОД ДИПЛОМЕ ДО СОПСТВЕНОГ ГАЗДИНСТВА: ИВАНА КОС НИЈЕ ЧЕКАЛА ПРИЛИКУ, САМА ЈУ ЈЕ СТВОРИЛА

Текст: Гордана Каурин

Неке животне приче не почињу успјехом, већ упорношћу. Таква је прича Иване Кос, мајке троје дјеце, дипломираног инжењера пољопривреде и жене која је, умјесто да одустане након година чекања на стално запослење, одлучила да своје знање и љубав према природи претвори у властити посао.

Прије петнаест година Ивана је завршила Пољопривредни факултет. Иако је имала образовање и жељу да ради у струци, стално запослење никада није добила. Али препреке је нису зауставиле. Још током студирања радила је различите послове како би могла финансирати своје школовање, вјерујући да ће се труд и знање једног дана

исплатити. Животни пут одвео ју је у другом правцу. Након удаје и рођења дјеце, заједно са супругом одлучила је да се посвети пољо-

привреди – послу који јој је одувјек био близак.

„Након што сам завршила факултет, удала сам се и добила троје дјеце. Супруг и ја смо одлучили да се бавимо пољопривредом, највише због тога што сам жељела да будем уз породицу, али и да радим оно што волим“, каже Ивана.

Данас је власница властитог пољопривредног газдинства на којем се одвија разноврсна производња. На имању се узгајају животиње, цвијеће у пластеницима, житарице попут кукуруза, пшенице, јечма и зоби, а имају и властити воћњак.

„Одлучили смо се за мјешовиту производњу, јер сматрамо да је то најбољи начин да газ-

динство буде одрживо. Имамо животиње, пластенике цвијећа, житарице и воћњак. Посла има много, али када волите оно што радите, сваки труд је лакши“, истиче Ивана.

Посебну подршку у развоју газдинства добила је кроз подстицаје Градске управе Приједор. Као мајка троје дјеце и незапослено лице, Ивана је добила први пластеник површине 40 квадратних метара, што јој је значајно помогло у проширењу производње.

„Овај вид подршке много значи људима који живе на селу и желе да производе. Посебно данас, када су климатски услови све изазовнији и када је тешко узгојити поврће на отвореном. Пластеници дају сигурност и могућност да се производња унаприједи“, каже Ивана.

Њена прича није само прича о пољопривреди. То је прича о жени која је, упркос томе што јој се нису отворила врата запослења, пронашла свој пут. О мајци која је ускладила породицу и посао, и о стручњаку који је своје знање пренио на земљу коју обрађује.

Ивана Кос данас не чека прилике – она их ствара. Њено газдинство је доказ да се уз рад, упорност и љубав према ономе што се ради могу остварити и највећи циљеви.

Младен Стјепић након три деценије враћа се у завичај

„ЗАХВАЛАН САМ РУСИЈИ,
АЛИ МОЈЕ МЈЕСТО ЈЕ ОВДЈЕ“

Послије готово три деценије проведених у Русији, Приједорчанин Младен Стјепић одлучио је да се врати у завичај. Док други годишњи одмор проводе на мору, он га радије проводи код куће у родним Бусновима, уз породицу, пријатеље и ракијски катао. Уз чашицу домаће шљивовице и искрен разговор испричао нам је како га је животни пут из Буснова одвео у Москву и због чега се одлучио на повратак одакле је и кренуо у свијет у потрази за бољим животом.

Текст: Тања Мандић

Младен је рођен у Бусновима, а дјетињство је провео у Загребу, гдје је његова породица живјела до избијања рата.

„Кад смо избјегли из Загреба, схватили смо да нам је овдје врло лијепо. И сада мислим да је тако. Али, нажалост, послје рата није било посла, није се могло нормално живјети и функционисати. Тражио сам могућности да одем негдје, да зарадим новац, да се осамосталим, јер ми је жеља била да будем самосталан, а не да зависим од родитеља“, каже Младен.

Прилику је пронашао у Русији, гдје је већ имао ујака. Одлазак у Москву означио је почетак потпуно новог животног поглавља. „Ујак ми је пружио прилику да дођем у Москву и нађем посао. Тамо сам се запослио, упознао дјевојку која ми је касније постала жена и тако сам се у Русији скупио. Супруга је рођена Московљанка и добили смо двоје дјеце, сина и кћерку.“

Почетак у Москви, међутим, није био једноставан. Највећу препреку представљао му је је-

зик.

„У школи сам учио њемачки и енглески, али нисам учио руски, па ми је било тешко да се сналазим. Прво сам морао научити руски, да могу отићи у продавницу и купити себи храну, оне основне ствари. Временом постајало је лакше.“

Радио је за различите фирме, учио посао и језик.

„Отишао сам на грађевину, јер ми је отац био грађевинац. Почео смо радити електроинсталације, јер сам тај смјер завршио у Приједору. Прво сам радио као физички радник, гдје год је требало. Када сам стекао искуство, отворио сам своју фирму и почео радити за себе. Касније сам узео неколико радника како се посао повећавао, прича он.

Данас његова фирма има шест запослених. О пословању брине и дугогодишњи пријатељ када Младен није у Москви.

„У фирми функционисемо као породица и сви смо у dobrim односима. Имам једног доброг пријатеља који ми води фирму када ја нисам тамо, јер у посљедње вријеме све више времена проводим у Приједору.

„Руски народ нас Србе је стварно лијепо прихватио. Има доста странаца, не само Срба, и сви су прихваћени, тако да нисам осјећао да сам у иностранству. Али Москва је велики град, метропола, и не може се упоредити са животом овдје. Живот је много убрзан. Мораш радити од јутра до увече, суботом и недјељом, готово да нема опуштања.“

Током готово три деценије проведене у руској пријестоници упознао је људе различитих животних прича и искустава, што му је, каже, много помогло.

„Кад све то прођеш, схватиш да није вриједно цијели живот провести у иностранству. Кући ријетко идем авионом. Возим се аутом 36 сати на релацији Москва-Приједор и није ми тешко. Возим ноћ и дан, без одмора. Чим дођем овдје и осјетим мирис завичаја, срце ми заигра. Долазим често, јер зов завичаја јачи је од свега“, истиче Младен. У Москви је упознао своју животну сапутницу Марију Шаповалову. Њихова љубавна прича почела је спонтано, преко заједничких пријатеља и Младеновог ујака, који је вјеровао да би њих двоје могли бити добар пар.

„У почетку сам јој вјероватно изгледао као дијете са села, а она градско дијете, рођена и одрасла у Москви. Можда сам јој био смијешан и чудан, али није ме одбацила. Помагала ми је и то је с временом прерасло у љубав“, прича Младен.

Марија се присјећа да јој се Младен у почетку заиста чинио

Младен и Марија (Шаповалова) Стјепић

Више ми није циљ да зарадим новац, него да се вратим у родни крај и живим овдје, гдје ми стварно одговара.“

Иако је у Москви пронашао посао, породицу и сигурност, каже да се никада није потпуно одвојио од завичаја.

другачијим од људи на које је навикла у великом граду.

„Упознали смо се преко његовог ујака. Када је долазио код нас у госте, увијек је причао: ‘Имам сестрића, морамо га упознати са Машом, биће добар пар.’ Када је Младен дошао у Москву, они

су дошли код нас и тако смо се упознали“, казала је Марија коју од миља зову Маша. Младен још није говорио руски, па су се споразумијевали на српском и енглеском језику. „Прво сам видјела да је лијеп момак и паметан, али се мало разликовао од нас, руских грађана. Ја сам рођена у Москви и одрасла у великом граду и можда сам

прије свега хоби и начин да сачува породичну традицију. „Ракију је раније правио мој отац и увијек смо вољели дружење око котла. То је био прави догађај. Долазили су пријатељи, кумови, комшије. Мени се то дружење јако свиђало и хтио сам да га продужим, па сам купио свој котао. Тако сам почео пећи ракију и то је прерасло у љубав и

виљамовку, али у мањим количинама.

„Раније смо довозили шљиве од моје баке из Криваје. Имам и виљамовку, па печемо и ракију од крушака, али мање, јер крушка мање рађа.“

Да је ракија постала омиљено пиће и његовој супрузи, потврдила је и сама Марија.

„Пробала сам вотку, али није за

славе двије славе.

„Света Петка била је слава моје покојне баке, која је овдје родила мог оца. Много сам волио баку. Она ме је одгајала када су ме родитељи довозили из Загребаче и то ми је успомена на њу.“ У породици се слави и Свети Јован.

„Славимо и Светог Јована овдје и дочекујемо кумове, пријатеље и комшије у Бусновима, а на Свету Петку ја угошћувам пријатеље у Москви, јер и ја идем код њих на славља. Света Петка је 27. октобра, а ја сам рођен 24, тако да нам се спајају слава и рођендан.“

На зиду свог дома чува и слику руског председника Владимира Путина, према којем, како каже, има посебно поштовање.

„Одајем дужно поштовање Владимиру Путину, не као човјеку лично, него као председнику државе у којој сам стекао породицу и развио се као човјек. Захвалан сам Русији, јер сам све што имам, и финансијски и породично, стекао тамо. Држављанин сам Русије, пошто сам дуго тамо живио, и поштујем њихове законе и правила, као и наша.“

Одлуку да трајно напусти Москву и врати се у Буснове, каже, донио је лако. Новац му више није на првом мјесту. Важнији су му породица, здравље и завичај.

„Супруга зна да ми је то одувек била жеља. Нисам отишао из родног села с намјером да тамо у туђини останем заувјек, него зато што није било могућности да се ради и зарађује. Она ме подржава у свему, иако јој је тешко да се пресели,

јер је одрасла у Москви, а Приједор је мали град.“

Младен вјерује да свако у животу треба пронаћи своју перспективу и да је данас могуће пристојно живјети и овдје. Само треба засукати рукаве и радити. „Нема разлога да идем 3.000 километара да радим када могу радити и овдје и живјети сасвим нормално код своје куће, у свом селу, са својим људима, кумовима, пријатељима, браћом. То ми је пуно важније од новца.“

Док говори о будућности, на лицу му се види задовољство због одлуке коју је донио.

„Сретан сам човјек. Имам лијепу породицу, син је у Бања Луци већ уписао Економски факултет. Чекамо да кћерка тамо заврши још један разред основне школе и онда идуће године сви долазимо у Буснове. Кћерка ће у Приједору уписати средњу школу. Хвала Богу, родитељи су живи, имам брата и сестру који ме увијек подржавају. Важно је да без обзира гдје човјека живот одведе и колико далеко оде, увијек зна гдје припада“, поручио је Младен.

Производња ракије више хоби него посао

имала другачије мишљење, а он је дошао са села. Ту је било мало препрека и нисмо се у неким стварима могли споразумјети. Али требало је само времена. Нашли смо начин

Златне медаље за Младенова шљивовицу на фестивалу ракије „Долином Врбање“ у Котор Варошу

хоби којим се и данас бавим. Више ми је хоби него посао.“

Посебно му је драго што су његов квалитет препознали и они који ракију пробају.

„Највише ми је драго што су људи који пију моју ракију одушевљени. То ми даје вјетар у леђа да наставим и да буде све квалитетнија. Носим је и пријатељима у Русији.“

Младенова шљивовица недавно је на фестивалу ракије „Долином Врбање“ у Котор Варошу освојила двије златне медаље.

„Нисам се посебно припремао за такмичење. Хтио сам само проверити квалитет код професора и технолога. Био сам изненађен и задовољан када је стручни жири високо оцијенио мој рад, али најважније ми је да су људи који пију моју ракију задовољни.“

Углавном производи шљивовицу, јер је ово поднебље, каже, идеално за шљиву. Прави и

мене, јер је јака и жестока, има укус на шпирит. А ракија, то је воће, то је мирис од бурета, то је фино, баш као парфем. Када пијеш ракију, када је миришеш, можеш препознати ноте цвијећа, воћа, дрвета“, каже Марија.

За пресељење у Буснове Марија се припрема и морално и физички, свјесна да је ријеч о великој промјени након живота у милионском граду. Размишља и о томе да свој посао, продају парфема коју промовише путем Инстаграма, пренесе у нову средину.

Разлике између двије средине Москве и Приједора, каже, највише се осјећају у односу према породици и традицији.

„Овдје су породица и традиција још увијек веома важне, док се у Москви више инсистира на каријери и личном успјеху.“

Младен је и страствени ловац, првенствено због дружења са пријатељима и уживања у природи. Он и његова породица много држе до српских обичаја и традиције, а у Стијепићима се

и тако је почела наша љубавна прича, која је крунисана браком. Имамо двоје прелијепе дјеце“, каже Марија.

Када се трајно врати у Буснове, Младен планира озбиљније да се бави производњом воћних ракија. За сада му је то, каже,

ГОРАН ЗГОЊАНИН НОВИ КНЕЗ КНЕЖЕВИНЕ ГОРЊА ДРАГОТИЊА И МАРИНИ

Текст: Бојана Мајсторовић

Горан Згоњанин нови је кнез Кнежевине Горња Драготиња и Марини. Згоњанин каже да је почаствован избором и да не може свако бити кнез.

„Не бих прихватио ово да немам план. Имам план да се врати наш дом друштвени који је приватизован, да подржим рад новог Удружења 'Једно срце два села', да покушамо анимирати народ и да га дигнемо из летаргије. Не можемо ми гледати на политичаре и шта ће они, зато сам ја прихватио ово“, каже Згоњанин. Додаје да ће један од највећих изазова бити ожени-ти нео-

Мандић.

Драготињску повељу добила је Ранка Бера Бакал због заслуга у вези оснивања Удружења „Једно срце два села“, а које својим активностима обухвата села Горњу Драготињу и Марине.

„Желимо да унаприједимо ова два села, да се људи друже. Ове године смо основали Удружење и кренули са два пројекта. Оградили смо сеоско гробље из властитих средстава грађана, чекамо на контејнер, поставили смо канте, пронашли смо људе који нам одржавају гробље. Село је ненасељено, око 80 одсто су старији од 50,60 година, млади су отишли. Ја та-

кође живим вани, али желим да своје коријене не заборавим и да знамо ко смо, одакле смо и шта нам значи наше село. Кроз Удружење смо показали да заједнички можемо да радимо на свим пројектима. Заједница, лојалност и поштовање може много допринијети“, изјавила је Бера Бакал.

Предсједник Совјета Кнежевине Горња Драготиња и Марини Оливера Брдар Мирковић подсјетила је да су „Драготињске вечери“ 2003. године обновљене као манифестација.

„У суштини то је трајало као окупљање Драготињаца сваки други викенд у августу.

Велики број људи је одавде 70-тих и 80-тих година оти-

шао због посла и обавеза, али су утврдили на тај датум да се врате, друже и виде. Та обновљена Кнежевина из 2003. захваљујући Сими Брдару живи и дан данас. Људи се окупљају, знају за ову манифестацију“, изјавила је Брдар Мирковић.

Она је честитала новом кнезу Згоњанину и захвалила Мандићу на свему што је учинио. Након предаје круне, услиједила је традиционална кнежева шетња кроз село који се након химне Кнежевине обратио мјештанима уз наду да неће имати посла на мирењу мјештана, јер је и то један од задатака кнеза.

Почасни

Мандић предао круну Згоњанину

Ранка Бера Бакал добила Драготињску повељу

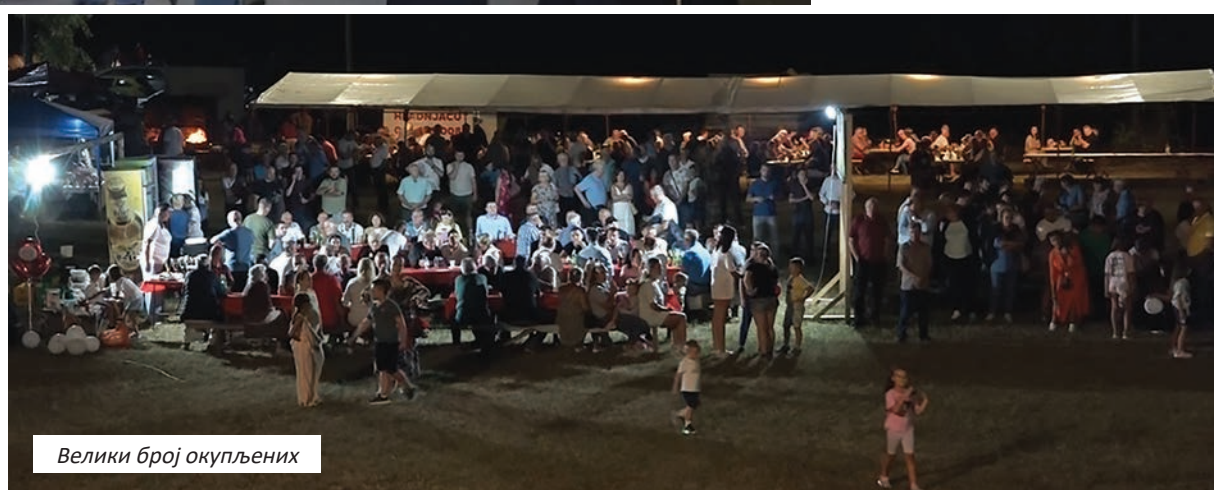
Кнежева шетња

жењене становнике Кнежевине. Четири претходне године титулу кнеза имао је Раде Мандић. Он је изразио наду да ће Згоњанин бити бољи кнез од њега, али оцијенио да је током његове владавине доста урађено.

„Сматрам да сам постигао добар резултат, захваљујући подршци Градске управе и градоначелника, уважени су захтјеви за расвјету, асфалтирања путева и насипања. Једино нисам испунио обећање да ћу радити на женидби нежењених, јер нико се није хтио женити“, изјавио је

житељи Кнежевине су Милош Марјановић, директор Дома здравља Приједор који је иначе из сусједних Брезичана и Теодора Јурић Миљуш, кћерка сликара Бранка Миљуша који је из Драготиње.

„Драготињске вечери“ велики број окупљених наставио је уз изворне пјесме.

Велики број окупљених

ЧЕТВРТИ "ПОТКОЗАРЈЕ ФЕСТ 2026" ОКУПИО 25 ЛОКАЛНИХ ПРОИЗВОЂАЧА

Текст: Тања Мандић

Манифестација "Поткозарје фест" окупила је и ове године на Тргу мајора Зорана Карлиће значајан број малих локалних произвођача. Позиву Туристичке организације Приједор, која по четврти пут организује ову привредно-туристичку манифестацију, одазвало се 25 излагача из Градишке, Бање Луке и Приједора. Осим изложбеног дијела, посјетиоци су имали прилику да дегустирају и купе производе локалних произвођача.

Међу учесницима овогодишњег "Поткозарје феста" било је и породично газдинство Радојчић – "Лавандин зен".

"Прије четири године смо засадили први засад лаванде, тако да сада имамо четири дунума под лавандом. Лаванда се налази испод Козарачког камена, у селу Подграђе. Све радимо ручно, без икакве хемије. Ручно се бере, жање и дестилира. Сада смо почели и да производимо производе од лаванде. Тако је на Козару стигла лаванда, са својим мирисом и опојном бојом. Лаванда је позната по томе да смирује када смо нервозни, помаже код несанице, а код главобоље и мигрене помаже мало етеричног уља којим се масира чело. Добра је и за масажу. Иначе, производимо мелеме, украсне мири-

сне врећице, лабело, балзаме, а почели смо правити ликер и сок од лаванде. Лаванда се може користити и у кулинарству, па правимо ванилице од лаванде, а имамо и мед од лаванде, пошто се бавимо и пчеларством", казала је Јадранка Радојчић. Своје производе од боровнице представило је и Газдинство "Стојаковић" из Горње Ламовите.

"Газдинство Стојаковић из Горње Ламовите бави се узгојем боровнице. Када сезона боровнице прође, правимо разне производе од ње како бисмо продужили сезону и имали шта понудити нашим купцима. Наши производи се налазе у продаји у Поткозарској кући, сарађујемо с њима и узајамно помажемо једни другима", изјавио је Недељко Стојаковић, додајући да му у изради производа највише помаже супруга Славка, коју назива својом десном руком у газдинству.

"На нашем штанду су мармеладе од боровнице, јабуке и ароматичне. Имамо и ликер од боровнице,

као и боровничевац. Већина тих производа може се купити у Поткозарској кући", казала је Недељкова супруга Славка. Посјетиоци су могли uživати и у делицијама од љешника.

"Узгојем љешника бавимо се од 2010. године. Кренули смо као хоби, али је то давно прерасло у основно занимање. Наше производе можете наћи у Крајишкој кући у Бањој Луци, у Поткозарској кући у Приједору, у Градишци и Новом Граду,

сам процес оснивања Поткозарске куће, настојао да континуирано промовише мале локалне произвођаче и њихове производе, и ево, већ четврту годину "Поткозарје фест" показује да се шири број малих произвођача који желе представити своје производе, док грађани радо долазе да их дегустирају и купе. Град Приједор ће наставити да их промовише у наредном периоду и настојаћемо да проширимо капацитете Поткозарске куће", казao је Раде Росић, начелник Одјељења за привреду и предузетништво Града Приједора.

Циљ манифестације у овим љетним данима јесте да се грађанима Приједора, али и туристима, представи оно најбоље што нуди поткозарски крај.

"Промовишемо наше домаће производе и наша мала пољопривредна газдинства. Ово је још једна сјајна прилика за посјетиоце да пробају и дегустирају производе и да се друже с нама. Већ четири године од оснивања Поткозарске куће, као интегрисаног центра за промоцију и пласман домаћих производа, ово је за нас значајна манифестација. На овај начин желимо представити грађанима све оно што они производе и чиме чувају аутентичност нашег краја.

Радионица „Сека“, најуспјешнији излагач на 4. „Поткозарје фесту“

Газдинство „Златни љешник“: Посјетиоци уживали и у делицијама од љешника

као и широм Босне и Херцеговине. Што се тиче прераде љешника, радимо уље и брашно од љешника, чоко-љешник, карамелизовани љешник, путер од љешника, ручно рађене чоколаде и поклон-пакете с нашим производима", рекла је Данијела

Јањетовић, власница Плантаже "Златни љешник" из Бање Луке.

Ову привредно-туристичку манифестацију подржао је Град Приједор. У плану је проширење капацитета Поткозарске куће.

"Град Приједор је, кроз

Имамо 25 излагача, од тога и три госта, а то су "Крајишка кућа" из Бање Луке, кућа "Лијевча и Поткозарја" из Градишке, те Завод за уџбенике Источно Сарајево, који је обезбједио награду за најмлађе", изјавила је Дијана Араманда, в.д. директора Туристичке организације Приједор. За учеснике и посјетиоце манифестације приређен је културно-забавни програм уз музички састав "Акустик" и томболу са вриједним наградама. Према гласовима учесника манифестације, најуспјешнијим излагачима додијељене су три награде. Прво мјесто припало је радионици "Сека", друго мјесто газдинству "Златни љешник" и треће дестилиерији "Поткозарје". "Поткозарје фест" дио је програма "Приједорско љето 2026".

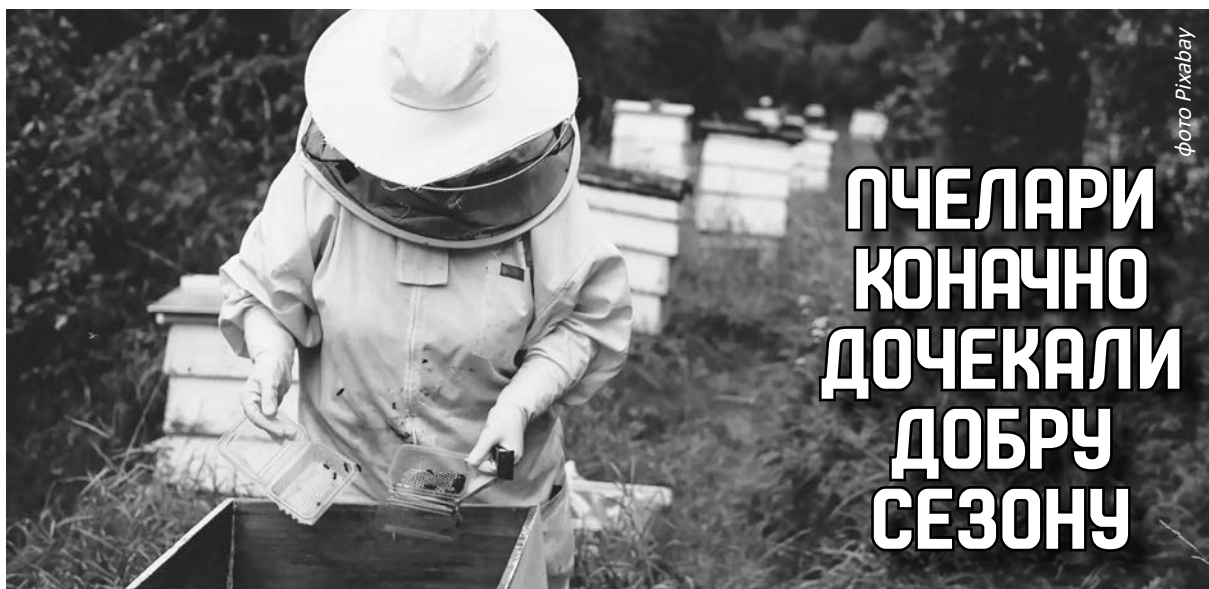

фото Pixabay

Текст: Деборах Сивиљ

Након три узастопне лоше године, пчелари коначно могу да се похвале добрим приносом меда. У приједорском Удружењу пчелара "Прва пчела" у шали кажу да су готово заборавили како изгледа багрови мед, а сада је паша била солидна.

"Просјек је био од 10 до 15 килограма, зависно од локације. Већ је прошао липов и кестенов мед. Пчелари се хвале да је, као код багрема, паша била добра. Међутим ко нема такву пашу, има ливадску која ће бити упола мања, неких 7-8 кила", наводи секретар Удружења пчелара "Прва пчела" Ненад Бабић.

И ове године, пчелари су рачунали на републичке и градске подстицаје. Неки од услова су да посједују најмање 30 кошница, да су уписани у регистар и да редовно ажурирају податке. Рок за градске подстицаје је истекао, а за републичке траје до 30. новембра. Један од корисника подстицаја је Душан Билбија из

Криваје, који има 105 пчелињих друштава.

"Подстицаје користим неких 5-6 година. Пчеларима то значи доста, помогне за третирање пчела против болести", каже Билбија. Из Удружења "Прва пчела" подсећају да се за подстицаје Града Приједора лани пријавило 113 пчелара, а сада је интересовање

још веће.

"По кошници је било 3,5 марке. Ове године је изашао нови правилник гдје пише да ће подстицаји бити до седам марака. Досад је пријављено око 130 чланова, више него прошле године. Овај републички подстицај је лани износио 12 КМ по кошници, ове године до 20 марака", рекао је Ненад Бабић.

Раде Карановић из

Расаваца пчелари већ 25 година. Има регистровану фирму и своје производе пласира у трговинама. Мед и даље цијени 20 марака по килограму. Посједује 240 друштава, а одавно је прешао на номадско пчеларење.

"Сврставам себе у професионалце. Имам потребну опрему да се бавим покретним пчеларством. Посједујем контејнере које превозим камионом и сматрам да је то баш право пчеларство, јер ако је стационарно, онда је увијек година слаба. Ако селимо пчеле, у прилици смо да имамо више врцања, више берби у току године. Пчеларим по Грмечу. Горе је чиста природа, нема никакве загађености, што је јако битно за пчеле", истиче Карановић.

Младим људима препоручује да се баве пчеларством.

"У протеклих петнаестак година 'запчеларио' сам десетак људи. Наговорио сам их да се баве овом производњом и обучио сам их. Нажалост, данас углавном пчеларе старији, а препоручио бих и младима да се баве тиме", каже Раде којем у послу помаже супруга.

Удружење пчелара "Прва пчела" има око 130 чланова. Подсећају на важност пчеле за опрашивање биљака, чување природе и производњу хране, поручивши да без њих нема живота.

КУПОВИНОМ ЛИМУНАДЕ И ОРАНѢАДЕ ПОДРЖИТЕ "НЕВЕНОВЦЕ"

Текст: Мирјана Шодић

За кориснике Удружења „Невен“ учешће на манифестацији „Приједорско љето 2026“ прилика је да представе своје радове. Новитет који су ове године представили грађанима је пројекат „Невен лимунада и оранџада“.

Куповином освјежавајућих напитака грађани подржавају рад Удружења. Средства за набавку апарата за припрему лимунаде и оранџаде обезбједио је градоначелник Приједора Слободан Јавор. "Захваљујемо се још једном градоначелнику Јавору. Велико хвала

у име свих корисника, јер је схватио колико то њима значи. Они праве лимунаду и оранџаду у нашим просторијама, долазе на Мали градски трг точе и продају, наравно уз наш надзор", истакла је Весна Берић, предсједник Удружења "Невен".

Посјетиоци могу погледати и купити уникатне предмете од гипса и воска, настале на креативним радионицама у оквиру пројекта "Ради заједно са мном". Невеновце можете посјетити на Малом градском тргу сваког дана од 8.00 до 10.30 часова и од 20.00 до 22.00 часа.

ОДРЖАНА 254. ГРМЕЧКА КОРИДА

Текст: Мирјана Шодић

Велики број посјетилаца окупио се на Поповића брду код Оштре Луке, гдје је одржана 254. Грмечка корида. Осим борби, имали су прилику да чују и како се бикови припремају за овај дан.

“У нашој штали је 10 бикова бодача. Мој отац их припрема за борбе. Сваки други дан бикови имају тренинг који траје два сата. Пуштају се и у брда и посвећује се пажња њиховој исхрани пред борбу. За сада нам иде успјешно”, рекао је Александар Батар, узгајивач бикова из Бронзаног Мајдана.

Бик Златоња, власника Радомира Шкрбића из Мркоњић Града,

побједник је 254. Грмечке корида. Златоња је био најбољи у финалној борби у тешкој категорији, чиме је освојио прелазни пехар за шампиона Републике Српске. У средњој категорији најбоље се показао бик Лисан, власника Боре Јаковљевића из Мркоњић Града.

“Ове године на кориду сам довео два бика, Златоњу и Бризана. Бризан је испао у првом кругу, а Златан се показао као најбољи”, рекао је Радомир Шкрбић, власник бика побједника 254. Грмечке корида.

Из Организационог одбора потврђено је да је ове године било пријављено укупно 20 бикова, који су се такмичили у двије ка-

тегорије, док је наградни фонд износио 20.000 КМ.

“Ове године такмичили су се бикови из цијеле Републике

Српске и Федерације БиХ. Како се наш народ повукао са врхова Грмече оvdје на обронке, општина Оштра Лука је преузела организацију корида и та традиција је дуга више од 30 година”, истакао је Раде Топић, предсједник Организационог одбора 254. Грмечке корида.

Покровитељ 254. Грмечке корида била је општина Оштра Лука. “Наставили смо манифестацију која се некада одржавала на Међећем брду на Грмечу. Након рата, одржава се на Поповића брду. Нисмо дозволили да се угаси традиција дуга 254 године, јер ово је једна од најстаријих манифестација у Републици Српској”, рекао је Душко Дошеновић, начелник Оштре Луке.

Грмечка корида и ове године привукла је велики број посјетилаца, потврђујући да ова манифестација заузима посебно мјесто у очувању обичаја и традиције овог краја.

Велики број посјетилаца

Текст: Мирјана Шодић

Обала ријеке Сане у Доњој Драгојни, тачније плажа “Озирис”, овог викенда биће мјесто окупљања љубитеља мотора, добре музике и дружења. Мото-клуб “Громови” из Приједора организује моторијаду која ће трајати од 14. до 16. августа, а очекују долазак моториста из Републике Српске и Федерације БиХ.

Према ријечима секретара Мото-клуба “Громови” Младенка Кунића, све је спремно за тродневни дружење на обали Сане. „У петак је отварање кампа, дочек гостију и вечера, док је субота резервисана за централни дио моторијаде. Очекујемо велики број моториста, али и наших суграђана, уз добру атмосферу и наступе музичких група из Приједора и Новог Сада”, каже Кунић.

Циљ није само дружење, већ и промоција Града Приједора који има шта да понуди својим гостима. „Желимо да направимо лијепу причу у Приједору, да окупимо мотористе из различитих крајева и кроз овакве догађаје промовишемо тури-

Моторијада на обали Сане

Младенко Кунић и Владимир-Даво Кордић

“ГРОМОВИ” ПРАВЕ ТРОДНЕВНИ СПЕКТАКЛ

зам нашег града. Сви су доброшли, уз поруку да се дружимо у миру и слози”, поручује Кунић. Иако су релативно млад клуб “Громови” су за кратко врије-

ме постали препознатљиви по активностима које превазилазе љубав према мотоциклима. Клуб је основан у јуну прошле године и тренутно броји 14 ак-

тивних чланова. Како истиче потпредсједник Мото-клуба “Громови” Владимир-Даво Кордић, од почетка су усмјерени на хуманитарни рад, дружење и промоцију Града Приједора.

„Наша мисија је да наставимо тим путем, да помажемо нашим суграђанима, посебно дјечи, и да им вратимо осмијех на лице. Људи нас заиста доживљавају позитивно, а наша екипа је прије свега позната по томе што је љубазна и спремна да помогне”, каже Кордић.

„Громови” су до сада учествовали у више хуманитарних активности, међу којима су акција помоћи Тамари Дошен, подјела пакетића школарцима у Приједору, Љубици и Доњој Драгојни, као и друге активности усмјерене према локалној заједници.

Три дана на обали Сане, бројни мотори, музика и дружење је позив свима да овог викенда сврате на плажу „Озирис” и буду дио приче коју „Громови” желе да граде, приче о Приједору, гостопримству, пријатељству и до- број енергији на два точка.

ОВАН

Посао. Снаге и ентузијазма вам не недостаје, али прије него што се потпуно окренете новим пословима, мораћете да рашчистите оно што је остало иза вас. Старе обавезе, недовршени договори и задаци које сте више пута одлагали сада поново траже пажњу. Можда бисте много радије кренули у нешто ново и занимљивије, али нећете моћи мирно напредовати док вам иза леђа стално остаје оно што није закључено. Љубав. У односу са партнером коначно долази мирнија и много пријатнија седмица. Здравље. И физички и ментално требало би да се осјећате боље.

БИК

Посао. Надређени ће ове седмице бити прилично непредвидиви. Таман помислите да сте разумјели шта траже, какви су планови и којим правцем треба кренути, а онда стиже нова идеја, измјена приоритета или додатна обавеза за коју нико раније није ни споменуо да постоји. Било би вам много лакше када бисте унапријед знали шта слиједи, али ћете морати да прихватите да ће се околности мијењати готово из дана у дан. Љубав. У емотивном односу нема великих проблема, али нема ни осјећаја да сте партнер и ви потпуно уроњени једно у друго. Здравље. Углавном сте добро и имате солидну енергију.

БЛИЗАНЦИ

Посао. Пословне околности коначно почињу да раде у вашу корист. Послије периода у којем је много тога стајало, развлачило се или зависило од људи који нису били довољно брзи, отвара се простор да поново преузмете иницијативу. И нећете дуго чекати да га искористите. Враћа вам се воља да завете, преговарате, шаљете приједлоге и покрећете питања која сте раније одлагали, јер није било правог одговора са друге стране. Љубав. У емотивном животу коначно се осјећа велика промјена. Након дужег периода у којем сте били уморни, неодлучни или превише оптерећени другим стварима, враћају вам се ведрина и природни оптимизам. Здравље. Углавном ћете се осјећати добро, а побољшање расположења позитивно ће утицати и на физичку енергију.

РАК

Посао. Пословна ситуација можда није савршена, али је много повољнија него што вам се на први поглед чини. И даље постоје обавезе, ситне компликације и теме које захтијевају озбиљан приступ, али сада уз све то добијате и околности које вам олакшавају пут. Као да се тамо гдје су раније била затворена врата одједном појављује пролаз, подршка или особа спремна да вас погура у правом тренутку. Љубав. У емотивном животу осјећа се велика промјена набоље. Бићете мекши, отворенији и спремнији да покажете оно што осјећате без страха да ћете изгубити контролу или дјеловати превише рањиво. Здравље. Углавном ћете се осјећати добро, али жене би требало да обрате пажњу на гинеколошке тегобе и не одлажу преглед ако примите промјену, нелагоду или симптом који се понавља.

ЛАВ

Посао. Почетак седмице неће изгледати онако како сте замислили. Нешто ће каснити, неко ће промијенити договор, а обавеза за коју сте вјеровали да ће бити брзо завршена могла би да се протегне много дужи. То ће вам, наравно, дати сасвим довољно материјала за нервозу, гунђање и повремено претјерано драматизовање. Ипак, послје првог таласа компликација, ситуације почињу да се слажу много повољније. Љубав. Ви се ове седмице осјећате прилично добро у сопственој кожи. Здравље. Млађи Лавови углавном ће се осјећати добро и имати довољно енергије. Старији би требало да обрате више пажње на циркулацију и крвни притисак, нарочито током топлијих дана.

ДЈЕВИЦА

Посао. Полако почињете да повезујете оно што вам се дешавало у претходном периоду и јасније сагледавате којим путем би требало да кренете. Још нисте у фази у којој повлачите велике потезе, али у глави се праве планови, раздвајају корисне идеје од оних које немају довољно чврсту основу и појављује се осјећај да излаз ипак постоји. Љубав. Дужи период притиска, брига и унутрашње напетости оставио је траг и на вашим емотивним односима. Здравље. Најпотребнији су вам одмор и душевни мир.

ВАГА

Посао. Ово може бити веома добра пословна седмица, иако вам већ од првих дана неће дјеловати ни лагано ни опуштено. Посла ће бити довољно да вам не остане много простора за предах, а поједине ситуације ће захтијевати брзу реакцију, снажљивост и спремност да мијењате планове у ходу. Ипак, много ћете се боље носити са свим тим него што тренутно претпостављате. Љубав. Емотивно сте осјетљивији него иначе и неће вам увијек бити лако да објасните ни себи ни партнеру зашто вас је нека ситница толико погодила. Здравље. Не осјећате се потпуно лоше, али нисте ни у пуној снази.

ШКОРПИЈА

Посао. Жељели сте више посла, већи обим обавеза и прилику да покажете колико можете. Сада сте то и добили, само што уз све могућности долази притисак који готово да не оставља простор за предах. Пословни темпо неће ускоро значајније успорити па ће вам највише користити да се што прије прилагодите новом ритму, умјесто да свакодневно очекујете да ће гужва изненада нестати. Љубав. Љубавни живот налази се у прилично незгодном положају, првенствено зато што за оно што желите имате врло мало времена и енергије. Здравље. Иако се генерално осјећате добро, здравље не смијете занемарити због посла.

СТРИЈЕЛАЦ

Посао. Већ неко вријеме имате осјећај да послу дајете много више него што вам се враћа. Улажете енергију, вријеме и озбиљан труд, прихватате додатне задатке и често преузimate одговорност када други устукну, а резултат се још увијек не види у мјери коју сматрате заслуженом. Није пријатно када остављате срце на терену, а добијате тек понеку потврду да је ваш рад уопште примиијен. Љубав. Партнер је вјероватно схватио да од чекања да се ви сами покренете тренутно нема много користи. Здравље. Углавном сте добро и имате више енергије.

ЈАРАЦ

Посао. Послије периода у којем су вам људи и околности више одмагали него помагали, ове седмице ситуација изгледа знатно другачије. Управо кроз сарадњу, разговоре и подршку са стране можете лакше завршити оно што је стајало, али и покренути послове за које раније није било довољно простора. Нећете све морати да вучете сами, иако вам вјероватно неће одмах бити лако да контролу препустите другима. Љубав. У односу са партнером постоји вишак енергије који мора негдје да се усмјери. Здравље. Хроничне тегобе потребно је држати под контролом и не прескапати терапију, прегледе или навике које вам иначе помажу.

ВОДОЛИЈА

Посао. Људима око вас може изгледати као да кроз пословне обавезе пролазите готово без напора. Брзо реагујете, прецизно завршавате задатке и сналазите се чак и када се планови мијењају у посљедњем тренутку. Мало ко, међутим, види колико вас такав темпо изнутра троши и колико енергије морате уложити да бисте задржали утисак да је све под контролом. Љубав. У односу са партнером смјењиваће се потпуно различите фазе. Здравље. Највише вам недостају квалитетан сан и прави одмор. Умор се не види увијек споља, али утиче на концентрацију, расположење и потребу да стално будете у покрету.

РИБЕ

Посао. Почетак седмице доноси таман довољно нервозе и компликација да вас натјера да се одмах потпуно укључите. Нећете имати много простора за лагано загријавање, јер се већ у првим данима могу појавити папиролошки проблеми, нејасне процедуре или људи са којима је тешко постићи једноставан и брз договор. Љубав. Емотивна атмосфера коначно постаје много пријатнија. Здравље. Старије Рибе требало би да обрате пажњу на циркулацију, крвне судове и осцилације крвног притиска. Промјене времена, умор и недо-вољно кретања могу појачати тегобе.

РАСПИСАН ТЕНДЕР ЗА ОПРЕМАЊЕ ВРТИЋА НА ПЕЋАНИМА

Градска управа Приједор расписала је данас тендер за опремање новог дјечијег вртића на Пећанима, за шта су обезбијеђена више од 1,3 милиона КМ, а рок за достављање понуда је 29. септембар, објавила је данас Управа.

Процијењена вриједност ове јавне набавке је 1.145.695 КМ без ПДВ-а.

Ријеч је о отвореном поступку, критеријум за додјелу уговора је најнижа цијена.

Рок извршења је шест мјесеци од потписивања уговора.

СРНА

ПОДСТИЦАЈИ ЗА ПОЉОПРИВРЕДУ УВЕЋАНИ ЗА 33 ОДСТО

Ребалансом буџета града Приједора за ову годину ставка за подстицаје и развој у пољопривредној производњи увећана су са планираних 750.000 КМ на милион марака или за 33,33 одсто.

Укупна ставка за средства за унапређење пољопривреде су са 1.159.642 КМ увећана на 1.330.000 КМ или за 14,69 одсто у односу на првобитни буџет града.

У 2025. години за унапређење пољопривреде и руралног развоја и за развојне пројекте од планираних 1.092.000 КМ реализовано је 1.083.074,79 КМ.

“По различитим основама запримљена су 1.484 захтјева, од којих је позитивно ријешено 1.448 захтјева, а 36 подносилаца није испунило услов по правилницима и пројектима”, наводи се у информацији градског Одјељења за пољопривреду и рурални развој града Приједора.

Осим физичких лица и предузетника, захтјеве су подносили удружења и задруге, а реализована су и три споразума о суфинансирању пројеката које спроводи Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске.

“Реализацијом буџетских средстава у области пољопривреде у 2025. години, повећана је висина прихода пољопривредних произвођача, помогнута је садња воћа и житарица, извршено је осигурање воћарске производње, чиме је настављен тренд стварања позитивне климе у области пољопривредне производње”, пише у информацији овог одјељења.

СРНА

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ГРАД ПРИЈЕДОР
ГРАДОНАЧЕЛНИК
ГРАДСКА УПРАВА
ОДЈЕЉЕЊЕ ЗА
ПРОСТОРНО УРЕЂЕЊЕ
ПРИЈЕДОР

REPUBLIKA SRPSKA
GRAD PRIJEDOR
GRADONACELNIK
GRADSKA UPRAVA
ODJELJENJE ZA
PROSTORNO UREĐENJE
PRIJEDOR

79 101 Приједор, Трг ослобођења 1, Тел.+387 52 245 170, факс.+387 52 245 174, E-mail: gradonacelnik@prijedorgrad.org, www.prijedorgrad.org

Број:06-36-214/26

Датум: 07.08.2026. године

На основу члана 142. став 7. Закона о уређењу простора и грађењу („Службени гласник Републике Српске”, број 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), Одјељење за просторно уређење, расписује

ЈАВНИ КОНКУРС

За утврђивање листе правних лица која у периоду од наредне двије године могу обављати техничке прегледе објеката

1. Град Приједор, у циљу утврђивања листе правних лица за обављање послова техничког прегледа објеката за које грађевинску и употребну дозволу издаје Одјељење за просторно уређење Градске управе града Приједора, позива заинтересована лица да поднесу пријаве.

2. Листа правних лица утврђује се из реда пријављених правних лица која испуне прописане услове, на временски период од двије године.

3. Право учешћа на Јавном конкурсима имају правна лица:

а) Која посједују лиценцу за ревизију или израду техничке документације или за грађење, односно извођење радова за следеће фазе: архитектонска, конструктивна, хидротехничка, дио машинске фазе - област термотехнике, дио машинске фазе - машинска постројења и металне конструкције у грађевинарству, област електроинсталације - јаке струје и инсталације слабе струје и фазе нискоградње, за објекте за које грађевинску и употребну дозволу издаје надлежно Одјељење јединице локалне самоуправе.

б) Која имају одговарајуће стручне резултате, односно која су вршила израду или ревизију техничке документације или градила или вршила надзор над грађењем или којима су били повјерени послови техничког прегледа, за најмање 10 објеката високоградње и најмање 5 инфраструктурних објеката-референтна листа.

в) Којима није изрицана заштитна мјера забране обављања дјелатности и није стављена ван снаге или умањивана лиценца због неиспуњавања услова за лиценцу због тога што је правно лице послове обављало супротно правилима струке, професије и одредби Закона о уређењу простора и грађењу.

4. Конкурс ће бити објављен на званичној интернет страници Града Приједора и у листу „Козарски вјесник”.

5. Пријаве са доказима се достављају на адресу: Град Приједор, Одјељење за просторно уређење, Трг ослобођења бр.1 Приједор, у року од петнаест дана од дана објављивања конкурса у листу „Козарски вјесник”.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се узимати у разматрање.

6. У пријави на Јавни конкурс подносилац је дужан назначити основне податке о правном лицу (назив, адресу, име овлашћеног лица, контакт телефон), а уз пријаву дужан је доставити следећу документацију (у оригиналу или овјереној фотокопији):

а) актуелни извод из судског регистра (не старији од шест мјесеци),

б) лиценце правног лица из тачке 3. а овог Јавног конкурса,

в) референтну листу.

НАПОМЕНА: Ако важност лиценце за израду или ревизију техничке документације или грађење објеката истиче прије рока утврђеног овим Конкурсом, пријављена правна лица на овај Конкурс су дужна, након истека лиценце, доставити овом Одјељењу нову лиценцу, у року од осам дана, рачунајући од дана истека лиценце, у противном ће бити скинута са утврђене листе.

У Приједору, 07.08.2026. год.

НАЧЕЛНИК ОДЈЕЉЕЊА
Бошко Стојанчић, дип. инж. грађ.

Сјећање на нашу драгу

САЊУ МАЏАР
(2019-2026)

Вријеме пролази, али љубав и успомена на тебе заувјек остају у нашим срцима.

Твоји: мајка, кћерка и супруг.

21251

Дана 20.8.2026. године навршава се 18 година од кад нас је напустио наш драги и никад прежаљени

МИОДРАГ МИКИ КНЕЖЕВИЋ
(1970-2008)

Драги наш Мики, вријеме које је прошло није донијело олакшање и заборав. Недостајеш нам све више и више. У суботу 15.8.2026. посјетићемо његову вјечну кућу на гробљу Пашинац. Твоји најмилији: дјеца Ивона и Саша, супруга Слађана, зет Дејан, родитељи Славко и Мирка, снаха Сања и сестра Сања са породицама.

21259

ПРИЈЕДОРСКИ ИНФОРМАТОР

ХИТНЕ СЛУЖБЕ	
Полиција	122
Хитна помоћ	124
Ватрогасци	123
Информације	1185
Тачно вријеме	125

САОБРАЋАЈ	
Аутобуска станица	052/240-150
АМСЈ ПД	052/212-040
Железничка станица	052/211-021
Аеродром Урије	052/236/429

КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА	
Водовод	052/236-600
Топлана	052/231-779
Електродистрибуција	052/233-031
Комуналне услуге	052/237-177

УСТАНОВЕ	
Библиотека	052/211-324
Позориште	052/211-116
Музеј	052/211-334
Галерија	052/213-305
Метеоролошка станица	052/232-285
Кино "Козара"	052/211-258
Градска читаоница	052/211-477
Суд	052/211-420

ЗДРАВСТВО	
Дом здравља	052/231-288
Болница	052/238-411

АПТЕКЕ	
Апотека Козара	052/231-202
Апотека 16. Мај	052/242-860
Апотека Медикус	052/234-160
Апотека Урије	052/239-130

МЕДИИ	
РТРС ИТЦ Приједор	052/240-200
ИПЦ Козарски Вјесник	052/232-863
Радио Приједор	052/911-822
ТВ Приједор	052/211-239

ТУРИЗАМ	
Туристичка организација Приједор	052/243-030
Хотел Приједор	052/234-220
Мотел "Le Pont"	052/234-788
Ресторан "Papa Joe"	052/214-494
Ресторан Европа	052/333-123
Ресторан Рибарска прича	052/325-510

УСТАНОВЕ	
Метеоролошка станица	052/232-285
Пошта Приједор	052/233-980
Основни Суд	052/211-420
Дјечији вртић "Радост"	052/243-020
Дом пензионера	052/233-750
Центар за социјални рад	052/492-000

ФОТОГРАФИЈЕ
ЧИТУЉА
ЧУВАМО 40 ДАНА

МАЛИ
ОГЛАСИ

Издајем двособан ненамјештен стан у ужем дијелу центра града. Стан је величине 56м², налази се на првом спрату и посједује властити паркинг.

Остале информације можете добити на телефон:
065/481-469 и 052/214-370

 ГОРДАНА ВИЛА Година прође, дан никада. Воли те твој Зока. 21265	Дана 18.8.2026. навршава се двије године од како нас је напустио наш вољени супруг, отац и деда РАДОВАН ПАНИЋ (Брада) (1952-2024) Прошле су брзо ове двије тужне године, а није прошао ни један дан да те нисмо споменули и сјетили се твог драгог лика и племените душе. Ову празнину коју осјећамо од твог одласка тешко је ријечима описати. Док год ми постојимо, чуваћемо успомену на тебе. Почивај у миру Божијем, нека те анђели чувају и хвала ти за све. С љубављу и поштовањем, твоја супруга Смиља, синови Небојша и Немања, кћерка Наташа и унук Милан. 21260		
 ГОРДАНА ВИЛА Заувјек ћеш бити у нашим срцима. Твоји Марија, Весна, Миа и Марио. 21265	 ГОРДАНА ВИЛА Прође тужна , претужна година без тебе. Почивај у миру. Воли те мама. 21265	 ГОРДАНА ВИЛА Нема ријечи које могу описати тугу и бол. Недостајеш много. Брат Горан са породицом. 21265	
На дан 13. августа 2026. године навршава се 31 година од погибије вољеног супруга МИЛЕ БАНОВИЋА Прођоше године, али бол и туга за тобом не пролазе. Вријеме не брише успомене, већ их чува дубоко у срцу. Никада нећеш бити заборављен, јер они које волимо не умиру док живе у нашим срцима. Са вјечном љубављу и тугом, твоја супруга Нада. 21263		На дан 13. августа 2026. године навршава се 31 година од погибије вољеног оца МИЛЕ БАНОВИЋА Године пролазе, али успомена на тебе не блиједи. Са љубављу те памтим, са поносом помињем и заувјек чувам у срцу. Твој син Предраг са породицом. 21263	

ДЈЕЛИМИЧНО ПОМРАЧЕЊЕ СУНЦА ОДУШЕВИЛО БРОЈНЕ ПРИЈЕДОРЧАНЕ

Текст: Тања Мандић

Помрачење Сунца један је од најрјеђих и најспектакуларнијих астрономских догађаја који је могуће посматрати са Земље. Управо у овом призору уживали су бројни Приједорчани.

„Одувијек сам хтио да ви-

дим како то изгледа помрачење Сунца. Ово ми је било први пут и стварно сам се обрадовао. Ишао сам у „Сиријусову“ школу астрономије и ту сам научио да Мјесец стане између Сунца и Земље. И тако настаје помрачење“, рекао је Лазар Плавшић, члан Астрономског

друштва „Сиријус“. Потпуном помрачењу сунца Приједорчани су свједочили 11. августа 1999. године. Данима прије тог догађаја емитована су упозорења која су ограничила са научном фантастиком.

„То је нешто што је било погубно за ову цивилизацију. Начин на који су државни органи завршили причу са народом, у стилу „не смијеш погледати ни лијево ни десно“. Остала је једна црна мрља гдје се није пустило науци да објасни овај феномен. Ништа није погубно за око уколико се не гледа директно у Сунце. Тада је седма сила показала колико је моћна, тако да су се људи крили и бјежали у подруме. Сви знамо шта је Сунце. Оно је извор живота, али не треба га директно гледати без заштите. Ми овдје имамо специјалне филтере

на телескопима, више врста филтера, и људи су могли безбједно видјети ово помрачење“, изјавио

низује наше Друштво. Занимљив је догађај и привукао је доста наших суграђана, како млађих

је Рајко Леканић, председник Астрономског друштва „Сиријус“. Посматрање дјелимичног помрачења Сунца на аеродрому Урије организовало је Астрономско друштво „Сиријус“. „Ово је само једна од активности коју орга-

тако и оних старијих. Имали су прилику голим оком посматрати и кишу метеора“, казала је Дарија Петковић, члан Астрономског друштва „Сиријус“. Овај несвакидашњи догађај дио је програма „Приједорско лето 2026“.

„SUBOTA NA 97,9 FM“ 21-01h

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

ТВ ПД

DJ BOJAN MRŠIĆ **DJ ŠOVA** **DJ PETAR MARIN** **DJ ULAĐIMIR ZORIĆ**

fotoMETRO

FOTOMETRO.PD.COM

fotometro

Viber 066 666 623

fotometropd@gmail.com

МОЈА апотека

АПОТЕКА „SANA“

u sklopu Hiper Kort marketa

STRUČNOST, SIGURNOST I POVJERENJE

Posjetite nas u ulici Aleja Kozarskog odreda bb

AUTOTRANSPORT PRIJEDOR

Ulica Rudi Čajevca 1

➔ Tehnički pregled svih kategorija lakih i teretnih vozila. Baždarenje i pregled svih vrsta tahografa, skidanje podataka sa tahografskog uređaja i sa kartica vozača. Tel. 066 608 096

➔ Punjenje, servis i dezinfekcija autoklima, pronica za kamione. Servis, montaža, demontaža i balansiranje guma za putnička vozila. Tel. 065 606 614, 065 665 370

➔ Radno vrijeme od 7.00 do 19.00, subotom do 12.00 časova.

VAŠ PARTNER ZA SIGURNU VOŽNJU

Autotransport Prijedor

simpo Salon namještaja **SIMPO**

u glavnoj ulici u Prijedoru

Iskoristite popust od 20% na sav namještaj sa lagera i 30% popusta na odabrane modele namještaja

- Krediti do 12 rata bez kamata i žirana
- Krediti za penzionere
- Besplatan prevoz i montaža

Tel. 052 213 078

ZA GENERACIJE KOJE OSTVARUJU SVOJE SNOVE!

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

НЕКА СЕ ЗА ВАШ БИЗНИС ДАЛЕКО ЧУЈЕ

www.kozarski.com

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У лето 1975. године изашао је први број после Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица 43. приједорске бригаде. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993. године. **Изази сваког петка - Вршилац дужности директора:** Милан Тубин - **Вршилац дужности главног и одговорног уредника:** Гордана Каурин (лектор/редактор) - **Редакција:** Гордана Каурин, Деборах Совиљ, Бојана Мајсторовић, Мирјана Шодић, Тања Мандић, Рената Шикањић Новаковић - **Технички уредник:** Силвија Дејановић - **Телефони:** Директор 232-803, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - **Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата:** Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - **Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун:** НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампана: р.г. "FOTO METRO"